

Na poslední chvíli

Marsyas

Kdy se konečně zmůžeš mluvit hlasem sametovým
Svědkem všeho je bůžek co nosíš na krku stále každodenně
I kytká uvadá záhy nejen když ji nezaléváš
Když nemá dostatek vláhy a když je prostředí náhle vyměněné

Co dáváš to jsou jen splátky jeden z pruhů na roletách
To ráno na kusu látky bylo jinačí kouzlo nenadále
Mý tváře hoří jak sláma hádej v kterém uchu my zní
To asi vzpomíná máma snad ta jediná zná mě dokonale

Dej volnost sobě nám a budem sdílet
Svůj úděl každý zvlášť a rovným dílem bráát

Kdy se konečně zmůžeš hltat život tak jako já
Nikdy nebyl by s úžen teď padá pomalu z půdy do sklepení
Radši sbohem si dáme ať nás cizí nerozsoudí
Pak soudce hlavu si láme a výjde najevo příběh z donucení

Dej volnost ...